

Bevarandeplan för Natura 2000-området Sniberups fälad SE0430143

Sniberups fälad. Foto: Maria Sandell

Grunduppgifter om Natura 2000-området Sniberups fälad

Län:	Skåne
Kommun:	Hörby
Läge:	3,5 km öster om Östraby kyrka
Markägare:	Staten genom Naturvårdsverket
Areal:	12,5 hektar
Skyddsform:	Sniberups fälad (Naturreservat), 1972–08
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 2002–01 SCI fastställt av EU-kommissionen 2004–12 SAC fastställt av Regeringen 2011–03 Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länstyrelsen Skåne 2018-12-20 respektive 2018-12-21.
Reviderad:	2018–11

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio de Janeiro 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området. I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen. Om ett Natura 2000-område också ingår i ett annat områdesskydd, t.ex. naturreservat, finns det gällande föreskrifter för området, dessa finns att läsa i beslutet till naturreservatet samt i skötselplanen. Bevarandeplanen för Natura 2000-området hänvisar i mycket till skötselplanen och utgör därför en enklare form av bevarandeplan. Bäst läses de tre dokumenten tillsammans.

Vad är en Natura 2000-art eller en typisk art?

Bevarandeplanen redovisar flera kategorier av arter. *Natura 2000-arter* är utpekade skyddade arter som listas i art- och habitatdirektivets bilaga 2 eller i fågeldirektivets bilaga 1. Bevarandeplanen ska ha med bevarandemål för dessa arter. Tillstånd krävs alltid för åtgärder som riskerar att påverka dessa arter negativt. *Typiska arter* är indikatorarter vars förekomst

indikerar gynnsamt tillstånd för en utpekad naturtyp. *Karaktäristiska arter* ska stödja tolkningen av en viss naturtyp. Arter kan vara både typiska och karaktäristiska. *Prioriterade arter* och naturtyper är de arter/naturtyper som är utpekats som mest hotade enligt art- och habitatdirektivet och vars utbredning huvudsakligen ligger inom EU:s territorium, de är markerade med en asterisk. Dessa prioriteringar ska skiljas från de prioriteringar av arter och naturtyper som görs i bevarandeplanen när åtgärder prioriteras för att arten eller naturtypen ska få gynnsam bevarandestatus. Rödlistade arter är en sammanställning av arters status när det gäller risk att dö ut inom ett lands gränser. En nationell *rödlista* publiceras vart femte år av ArtDatabanken och finns för denna bevarandeplan förtecknad i boken *Rödlistade arter i Sverige 2015*. *Fridlysta arter* är förtecknade i Artskyddsförordningen. Det är förbjudet att plocka, fånga, döda, eller på annat sätt samla in eller skada vissa växter och djur. *Ågp-arter* är hotade arter med ett särskilt åtgärdsprogram för att förbättra artens överlevnadsmöjligheter.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter.

Mer information om Natura 2000

Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets webbplats: www.naturvardsverket.se

Mer information om naturreservat

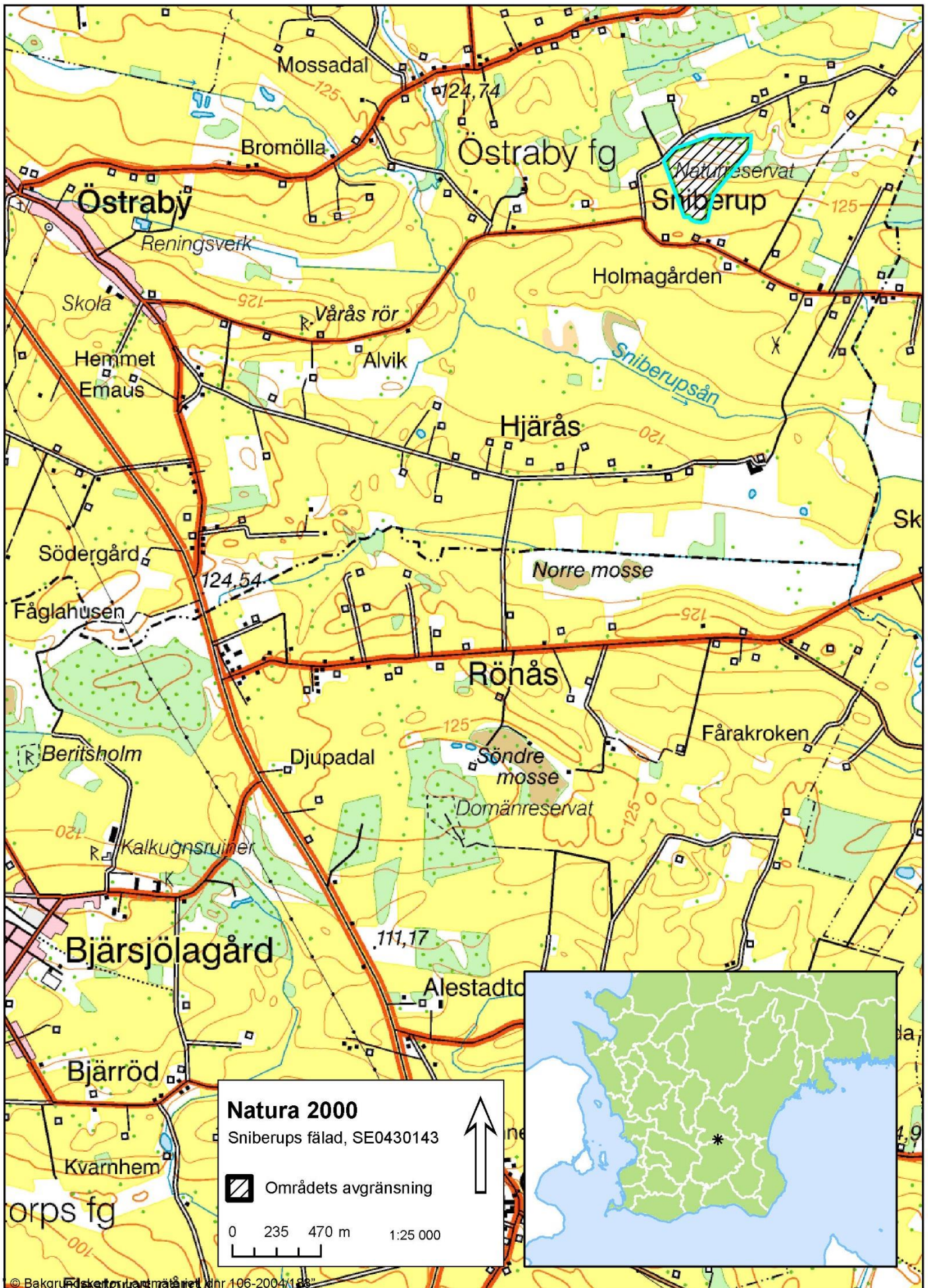
Länsstyrelsens webbplats: www.lansstyrelsen.se/skane/bildanaturreservat eller
telefon 010-224 10 00

Karttjänsten Skyddad natur webbplats: <http://skyddadnatur.naturvardsverket.se>

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000.....	6
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	7
Bevarandemål.....	7
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	8
Naturtyper	8
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	9
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	10
Skydd och reglering.....	10
Prioriterade bevarandeåtgärder	10
Restaureringsåtgärder	10
Löpande skötsel	11
Uppföljning	11
REFERENSER.....	11
BILAGOR.....	11
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	12
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	13
Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	14

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Sniberups fälad utgörs av naturreservatet med samma namn. Sniberups fälad är belägen på Linderödsåsen och utgör en rest av de förr så vidsträckta fäladsmarkerna på åsen. Området är en rest av den gamla utmarken som hörde till Sniberups by. Området är inventerat som fossil åkermark i fornminnesinventeringen. Odlingsrösen, jordvallar och mindre åkerytor finns i området. Större delen av Natura 2000-området utgörs av en blockrik enefälad med partier som översilas.

Fäladen ligger nära Sniberups by och har troligen mycket lång kontinuitet som öppen trädlös betesmark med intagor. På flygbilder från 1947 är området helt öppet förutom en liten granplantering som idag är borttagen. Dessutom är åkerstrukturer i södra delen relativt synliga och således troligen sentida (1900-tal).

I övrigt gällande områdesbeskrivning hänvisas till skötselplanen för naturreservatet Sniberups fälad.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Sniberups fälads naturtyper med arealer och Natura 2000-arter inom området. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130)	3,8	5,5	9,3
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)	0,21	0,22	0,43
*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)		0,71	0,71
Fuktängar med blååtätel och starr (6410)	1,4	0,54	1,9
Total areal naturtyper			12,5
Total områdesareal	12,5		
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är fäladsmarken med lång beteskontinuitet och en varierad, mosaikartad flora.

Motivering:

Sniberups fälad utgör ett gott exempel på gammal fäladsmark med lång beteskontinuitet. Området är en rest av de vidsträckta en- och ljungbevuxna fäladsmarker som förr var vanliga på Linderödsåsen. Sniberups fälads betesmarker har en artrik och varierad flora som till största del är opåverkad av gödsling.

Bevarandemål

Arealen enbuskmarker (5130) ska vara minst 9,3 hektar. Arealen staggräsmarker (6230) ska vara minst 0,4 hektar. Arealen silikatgräsmarker (6270) ska vara minst 0,7 hektar. Arealen fuktäng (6410) ska vara minst 1,9 hektar.

Hydrologin i området ska vara naturligt med naturliga grundvattennivåer som skapar markfuktighet. Det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår som medför negativ påverkan.

Samtliga naturtyper i området ska vara väl avbetade årligen. Sambete med olika djurslag är önskvärt. Ingen skadlig ansamling av förna ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur, ska förekomma. Betesdjuren ska inte ges medel mot parasiter eftersom det kan finnas kvar rests substanser i spillningen som kan påverka dynglevande organismer negativt.

Fysiska strukturer i form av stenmurar, småvatten, hällar, busksnår etc. ska förekomma. Träd- och buskskikt ska finnas i begränsad utsträckning. Enbuskmarken (5130) och silikatgräsmarken (6270) ska ha ett glest träd- och buskskikt. Staggräsmark (6230) och fuktäng (6410) ska i princip sakna träd- och buskskikt. Värdefulla träd och buskar, t.ex. blommande och bärande sådana, ska förekomma.

De för naturtyperna förekommande typiska arterna i området ska finnas i livskraftiga populationer. Främmande/invasiva arter ska inte förekomma.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130)

Sniberups fälads betesmark utgörs till största delen av naturtypen enbuskmark (5130). Naturtypen i området är mycket artrik med en varierad och mycket mosaikartad flora. På de torra till friska områdena har man en hedartad flora (huvudsakligen vegetationstypen rödvenhed). Växter man finner är bland annat blåbär, borsttåg, fårsvingel, jungfrulin, knippfryle, knägräs, ljung, rödven, slättergubbe, stagg, stenmåra och ärenpris. I träd- och buskskiktet finner man arter som en, björk, ek, oxel, rönn, fågelbär och vildapel. Naturtypen är överlag välhävdad och opåverkad av gödsling, men i vissa delar finner man ett för tätt buskskikt med bl.a. björnbär, nyponros och en. I norra delen av området finns en mindre yta enbuskmark som tidigare har varit bevuxen med en granplantering. Granplanteringen avverkades på 1960-talet men än idag är floran här något artfattigare och mer trivial än i andra delar av fäladsmarken. Naturtypen bedöms i området ha till största delen icke fullgod bevarandestatus till följd av igenväxning i buskskiktet.

Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)

I norra delen av Sniberups fälad finns tre partier med staggräsmark (6230). Naturtypen förekommer i Sniberup i övergången mellan torra och fuktiga partier. Staggräsmarken är bitvis artrik, men utgörs främst av små ytor i mosaik med övrig vegetation. Växter man finner är bland annat blodrot, borsttåg, granspira, hisstarr, knägräs, och vildlin. Ungefär hälften av naturtypen i området bedöms ha icke fullgod bevarandestatus till följd av ett allt för tätt buskskikt.

Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)

I södra delen av Sniberup finns ett delområde med silikatgräsmark (6270). Naturtypen finns huvudsakligen på frisk mark som tidigare har nyttjats som åker. Floran är relativt naturaliserad och på sina håll fin. Växter som förekommer är bland annat daggekåpa, gråfibbla, jordtistel, knippfryle, maskros, tusensköna, rölleka, vitklöver och vårbrodd. Naturtypen bedöms i området ha icke fullgod bevarandestatus på grund av näringspåverkan från tidigare åkerbruk.

Fuktängar med blåtåtel och starr (6410)

I Natura 2000-området finns fyra områden med naturtypen fuktäng (6410). I dessa fuktigare delar av Sniberups fälad finner man bl.a. arter som darrgräs, hirsstarr, humleblomster, kabbleka, loppstarr, sankt Pers nycklar, småvänderot, ängsbräsmå och ängsnycklar. På sina håll är vegetationen något för högväxt med arter som veketåg och älgört. Naturtypen bedöms i området ha till största del fullgod bevarandestatus.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller skogsbruksåtgärder ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området. OBS hoten är oftast reglerade i föreskrifterna för beslutet om naturreservat.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) från annan källa än från betande djur som skadar mark och vegetation. Tillskottsfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Betesmarkerna får inte sambetas med gödslade marker och tillskottsfodring av betesdjur får endast ske i samband med övergångsfodring vid betessläpp och installning.
- För svag eller utebliven hävd som leder till att naturtyperna växer igen. Bete ska helst bedrivas med nötdjur eller med sambete med nötdjur och annat djurslag.
- För intensiv hävd som skadar vegetationen. När endast får har betat i området har detta påverkat den blommande floran negativt.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Användning av avmaskningsmedel med samma miljöpåverkan som avermectin är negativt för den dynglevande insektsfaunan och bör undvikas i så stor utsträckning som möjligt. Avmaskningsmedel bör inte användas utom när det sker på Veterinärens inrådan.
- Användning av bekämpningsmedel och kemikalier i omgivande marker.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning, planteringar, dikesrensning eller dämningar. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvalitén genom t.ex. utsläpp av föroreningar i vattendrag, försurning eller eutrofiering. Utdikning, dränering och andra ingrepp ändrar de hydrologiska förhållandena och leder till uttorkning av naturtyper. Naturtyperna kan påverkas negativt även av perifera dikningsföretag, ledningsgrävningar och vägdragningar om de leder till sänkt grundvattennivå eller ändrad hydrologi på lokalerna.
- Spridning av invasiva arter.

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27–29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan att undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådas med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken.

Skydd och reglering

Hela Natura 2000-området Sniberups fälad omfattas av naturreservatet med samma namn. Reservatet bildades 1972. Enligt föreskrifterna för naturreservatet är det bl.a. förbjudet att uppföra byggnader, bedriva täkt i någon form, att dika eller dränera, skada stengärdesgårdar, utföra skogsodling eller plantering av träd och buskar samt att använda kemiska bekämpningsmedel eller växtnäringsämnen. Sniberups fälad ingår dessutom i ett område som är utpekad som riksintresse för naturvården. Länsstyrelsen anser att de nödvändiga bevarandeåtgärderna är reglerade.

Prioriterade bevarandeåtgärder

För att bibehålla Sniberups fälads naturvärden är fortsatt beteshävd den högst prioriterade bevarandeåtgärden. Det är även önskvärt att kontinuerliga röjningar genomförs för att förhindra att träd- och buskskiktet sluter sig allt för tätt.

Restaureringsåtgärder

- Se skötselplan.

Löpande skötsel

- Återkommande röjningar av träd- och buskskikt behövs för att hålla naturtyperna öppna.
- Se skötselplan.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- ArtDatabanken 2015. *Rödlistade arter i Sverige 2015*. ArtDatabanken SLU, Uppsala.
- Artdatabankens Artfaktablad (1992–2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- Risberg, J. 2015. *Förändrad markanvändning, förändrad vegetation? Vegetationspåverkan vid tillfällig uppodling och granplantering i gamla betesmarker*. Examensarbete, Högskolan i Kristianstad.
- SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

Planförfattare: Kristian Nilsson

Senast reviderad 2018-11-15 av Alexander Regnér

Natura 2000-området Sniberups fäläd, SE0430143 med naturtyper.

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

5130 – Enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker

6230 – Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat

6270 – Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ

6410 – Fuktängar med blåttåtel och starr

Icke-naturtyper

3000 – Vatten

Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B1, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Organismgrupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/ Annan fakta
Kärlväxter	Borsttåg	<i>Juncus squarrosus</i>	NT
	Plattsäv	<i>Blysmus compressus</i>	NT
	Ängsstarr	<i>Carex hostiana</i>	NT
	Vanlig ängsstarr	<i>Carex hostiana var. hostiana</i>	NT
	Loppstarr	<i>Carex pulicaris</i>	VU
	Backtimjan	<i>Thymus serpyllum</i>	NT
	Granspira	<i>Pedicularis sylvatica</i>	NT
	Slättergubbe	<i>Arnica montana</i>	VU, B5
	Jordtistel	<i>Cirsium acaule</i>	NT
	Ljusskivig lerskivling	<i>Camarophyllopsis schulzeri</i>	NT
	Sankt Pers nycklar	<i>Orchis mascula</i>	LC, F
	Grönvit nattviol	<i>Platanthera chlorantha</i>	LC, F
Svampar	Korpnopping	<i>Entoloma corvinum</i>	NT
	Mjölrödskivling	<i>Entoloma prunuloides</i>	NT
	Fager vaxskivling	<i>Hygrocybe aurantiosplendens</i>	NT, ÅGP
	Scharlakansvaxskivling	<i>Hygrocybe punicea</i>	NT
	Praktvaxskivling	<i>Hygrocybe splendidissima</i>	NT, ÅGP
	Knoppvaxing	<i>Hygrocybe subpapillata</i>	NT
	Lutvaxskivling	<i>Neohygrocybe nitrata</i>	NT
	Sepiavaxskivling	<i>Neohygrocybe ovina</i>	VU
	Lila vaxskivling	<i>Cuphophyllus flavipes</i>	NT
	Musseronvaxskivling	<i>Cuphophyllus fornicatus</i>	NT
	Lädervaxskivling	<i>Cuphophyllus russocoriaceus</i>	NT
	Ögonvaxskivling	<i>Cuphophyllus virgineus var. fuscescens</i>	NT
Fjärilar	Silversmygare	<i>Hesperia comma</i>	NT
	Violett kantad guldvinge	<i>Lycaena hippothoe</i>	NT
	Sotnätfjäril	<i>Melitaea diamina</i>	NT
Fåglar	Gröngöling	<i>Picus viridis</i>	NT, F
	Gulspurv	<i>Emberiza citrinella</i>	VU, F

Bevarandeplanen för Sniberups fälad

Syftet med Natura 2000-området Sniberups fälad i Hörby kommun är att bevara en fäladsmark med lång beteskontinuitet och en varierad, mosaikartad flora.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane